

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 206/2011

z dnia 28 lutego 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 367/2006 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 ust. 1, art. 19 ust. 1 i art. 22 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki wyrównawcze**

- (1) W grudniu 1999 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii. Środki wprowadzono w formie cła wyrównawczego *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 %, nałożonego na przywóz pochodzący od wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 %, nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzący od wszystkich pozostałych przedsiębiorstw. Pierwotne dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.
- (2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 367/2006⁽³⁾ („rozporządzenie (WE) nr 367/2006”) Rada utrzymała w marcu 2006 r. ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii. Dochodzenie przeglądowe objęło okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.
- (3) W wyniku przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania indyjskiego producenta folii z PET, rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006⁽⁴⁾ Rada dokonała w sierpniu 2006 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na to przedsiębiorstwo rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.
- (4) W wyniku częściowego przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii

z PET, rozporządzeniem (WE) nr 1124/2007⁽⁵⁾ Rada dokonała we wrześniu 2007 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na to przedsiębiorstwo rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

- (5) W wyniku częściowego przeglądu okresowego wszczętego przez Komisję z własnej inicjatywy i dotyczącego subsydiowania pięciu indyjskich producentów folii z PET, rozporządzeniem (WE) nr 15/2009⁽⁶⁾ Rada dokonała w styczniu 2009 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na te przedsiębiorstwa rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 i ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 1292/2007⁽⁷⁾.

- (6) W wyniku częściowego przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania indyjskiego producenta folii z PET, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 579/2010⁽⁸⁾ Rada dokonała w czerwcu 2010 r. zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na to przedsiębiorstwo rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

- (7) Należy zaznaczyć, że Vacmet India Limited jest obecnie objęte cłem wyrównawczym w wysokości 19,1 % na podstawie rozporządzenia (WE) nr 367/2006.

2. Obowiązujące środki antydumpingowe

- (8) Należy zaznaczyć, że Vacmet India Limited jest objęte rezydualnym cłem antydumpingowym w wysokości 17,3 % na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1292/2007.

3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (9) W dniu 7 sierpnia 2009 r. Komisja otrzymała wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Wniosek, ograniczony do zbadania subsydiowania, został złożony przez Vacmet India Limited, producenta eksportującego z Indii („wnioskodawca”). We wniosku wnioskodawca argumentował, że okoliczności, na podstawie których wprowadzono środki, uległy zmianie i że są zmiany te mają charakter trwały. Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż utrzymywanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków subsydiowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 168 z 2.7.2010, s. 1.

- (10) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 14 stycznia 2010 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (11) W toku dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego miała również zostać oceniona potrzeba, zależnie od ustaleń przeglądu, zmiany stawki cła mającej obecnie zastosowanie względem przywozu produktu objętego postępowaniem od niewymienionych indywidualnie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, tj. stawki cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach.
- (12) Ponadto w dniu 14 stycznia 2010 r. Komisja ogłosiła, w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych ograniczonego do badania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

4. Dochodzenie

- (13) Dochodzenie w sprawie poziomu subsydiowania obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).
- (14) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę, władze publiczne Indii oraz przemysł unijny o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (15) W celu uzyskania informacji niezbędnych w dochodzeniu Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz. Poza tym kwestionariusz przesłano również władzom publicznym Indii.
- (16) Wnioskodawca w pełni współpracował w toku dochodzenia, natomiast właściwe organy władz publicznych Indii nie przedłożyły w terminie odpowiedzi na kwestionariusz. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia subsydiowania. Na terenie przedsiębiorstwa wnioskodawcy przeprowadzono wizytę weryfikacyjną.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest taki sam produkt jak ten zdefiniowany w rozporządzeniu wpro-

wadzającym obowiązujące środki (rozporządzenie (WE) nr 367/2006), a mianowicie folia z politereftalanu etylenu (PET) pochodząca z Indii, objęta obecnie kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90.

2. Produkt podobny

- (18) Tak jak w poprzednich dochodzeniach, niniejsze dochodzenie wykazało, że folia z PET produkowana w Indiach i wywożona do Unii oraz folia z PET produkowana i sprzedawana na krajowym rynku indyjskim ma te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania co folia z PET produkowana i sprzedawana w UE przez producentów unijnych.
- (19) Dlatego produkty te uznaje się za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

C. SUBSYDIOWANIE

1. Wprowadzenie

Programy ogólnokrajowe

- (20) Na podstawie informacji przedłożonych przez wnioskodawcę i przemysł unijny objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że obejmują udzielanie subsydiów:
- a) program „Duty Entitlement Passbook”;
 - b) program „Export Promotion Capital Goods”;
 - c) program „Advance Authorisation” (wcześniej znany jako program „Advance Licence”);
 - d) „Capital Subsidies”.
- (21) Programy od a) do c) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty „Foreign Trade Policy” mają znaczenie dla ODP dotyczącego przedmiotowej sprawy, tj. „FT Policy 04-09” oraz „FT Policy 09-14”. Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują postanowienia „FT Policy 04-09” i „FT Policy 09-14”. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 14.1.2010, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 8 z 14.1.2010, s. 27.

(22) Program wskazany w lit. d) jest zarządzany przez władze stanu Uttar Pradesh.

2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPB”)

a) Podstawa prawna

(23) Szczegółowy opis DEPB zawarto w pkt 4.3 „FT Policy 04-09” i „FT Policy 09-14” oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

(24) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Stosowanie DEPB w praktyce

(25) Eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPB kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPB zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym dochodzeniem. Są one ustalane w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”) z uwzględnieniem domniemanej części przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wartości należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście uiszczone, czy nie.

(26) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W momencie dokonywania transakcji wywozowej eksporter musi przedłożyć władzom indyjskim oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPB. Aby towary mogły zostać wywiezione, indyjskie organy celne wydają w trakcie wysyłki wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPB, jaki ma zostać przyznany tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPB.

(27) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach, kredyty w ramach DEPB mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego. Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych i towarów, w stosunku do których istnieją ograniczenia przywozowe. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPB są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od daty wydania.

(28) Wnioski o przyznanie kredytu w ramach DEPB są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie

istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu w ramach DEPB. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPB nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 HOP I 04-09 i 09-14. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 HOP I 04-09 i 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane pod warunkiem uiszczenia niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości kredytu).

(29) Stwierdzono, że wnioskodawca korzystał z tego programu w ODP.

d) Wnioski dotyczące DEPB

(30) DEPB zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu DEPB stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na zrekompensowanie przywozowych opłat celnych, tym samym zmniejszając przychody władz publicznych Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto kredyty w ramach DEPB przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.

(31) Poza tym korzyści w ramach DEPB są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(32) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywistie wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki zaistniałych opłat przywozowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPB niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPB.

e) *Obliczenie kwoty subsydiów*

(33) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego oraz metodą obliczeń stosowaną dla tego programu w rozporządzeniu (WE) nr 367/2006 kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co do których ustalono, że otrzymał je w ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią eksportowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach DEPБ w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydiów. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z DEPБ jako sumy kredytów przyznaných na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.

(34) W przypadkach uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na rzecz uzyskania subsydiów zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwoty subsydiów wyrażone w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów została przydzielona do całkowitych obrotów z wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydiów jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

(35) Stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 7,9 %.

3. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCG”)

a) *Podstawa prawna*

(36) Szczegółowy opis EPCG zawarto w rozdziale 5 „FT Policy 04-09” i „FT Policy 09-14” oraz w rozdziale 5 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) *Kwalifikowalność*

(37) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i usługodawcami.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(38) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu władze publiczne Indii na wniosek i za opłatą wydają zezwolenie w ramach

programu EPCG. Od kwietnia 2000 r. program ten przewiduje obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych na podstawie tego programu.

(39) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia EPCG.

(40) Stwierdzono, że wnioskodawca korzystał z tego programu w ODP.

d) *Wnioski dotyczące programu EPCG*

(41) W ramach programu EPCG zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody władz publicznych Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na przywozie poprawia płynność jego przedsiębiorstwa.

(42) Ponadto korzystanie z EPCG jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególnie i wymagający stosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(43) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

e) *Obliczenie kwoty subsydiów*

(44) Kwota subsydiów została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu, aby odzwierciedlała całkowitą wartość korzyści odniesionych w czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń odjęta została niezbędna opłata poniesiona na uzyskanie subsydiów, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (45) Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia kwota subsydium została przydzielona do obrotu w wywozie w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (46) W odniesieniu do przywozu dokonanego w ramach tego programu w toku dochodzenia stwierdzono istnienie szeregu artykułów, które mogą być wykorzystywane zarówno do wytwarzania produktu objętego postępowaniem, jak i innych produktów. Stwierdzono jednak, że niektóre artykuły wykorzystuje się w zakładzie, w którym produkuje się wyłącznie folię PET. W związku z powyższym podczas obliczania korzyści dla wnioskodawcy jako mianownik w odniesieniu do tych artykułów zostanie wykorzystany obrót uzyskany z wywozu produktu objętego postępowaniem, a nie całość obrotów z wywozu.
- (47) Stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 2,4 %.

4. Program „Advance Authorisation” („AA”)

a) Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.1.1 do 4.1.14 „FT Policy 04-09” i „FT Policy 09-14” oraz w rozdziałach 4.1 do 4.30 dokumentów „HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”. Program ten był zwany programem „Advance Licence” podczas poprzedniego dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 367/2006 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego.

b) Kwalifikowalność

- (49) Program AA składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 50. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do programu AA w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AA w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AA z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 „FT Policy 04-09”, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („export oriented units”, „EOU”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AA w odniesieniu do kategorii „uznanych za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (50) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:
- (i) *wywóz fizyczny*: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego do

wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;

- (ii) *wymaganie roczne*: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów – sprawnie bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;

- (iii) *dostawy pośrednie*: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza produkować pojedynczy produkt eksportowy i podzielić proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach programu AA przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;

- (iv) *uznanie za wywóz*: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów do produkcji, które wymagane są przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w ust. 8.2. lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki 04-09. Sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawanych jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”) lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);

- (v) *program „Advance Release Order” („ARO”)*: posiadacz zezwolenia w ramach programu AA zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FT Policy 04-09” (tj. z programu AA dla dostaw pośrednich/kategorii uznanych za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO cła i podatki refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł

można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

- (vi) *krajowa akredytywa obopólna*: podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony powyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FT Policy 04-09” (tj. z programu AA dla dostaw pośrednich/kategorii uznanych za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (51) Wnioskodawca uzyskał zwolnienia w ramach programu AA związane z produktem objętym postępowaniem w czasie ODP. Wnioskodawca skorzystał z jednego z podprogramów, tj. z programu AA dla wywozu fizycznego. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (52) Aby umożliwić przeprowadzenie kontroli przez władze Indii, posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pożytkiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do „HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”, czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrzny biegły księgowy/księgowy kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (53) W odniesieniu do podprogramu, z którego wnioskodawca korzystał w ODP, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez władze publiczne Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AA ustalają władze publiczne Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty postępowaniem. Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (54) W obecnym dochodzeniu w ramach przeglądu okresowego ustalono, że określone przez władze Indii wymogi

dotyczące kontroli nie były respektowane i nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce. Wnioskodawca nie prowadził systemu umożliwiającego sprawdzenie, które komponenty i w jakiej ilości zostały zużyte w toku produkcji produktu przeznaczonego na wywóz, jak przewidziano to w polityce FT (załącznik 23) oraz zgodnie z pkt 4 części II załącznika II do rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości nie prowadzono bowiem ewidencji rzeczywistego zużycia.

- (55) Zmiany w zarządzaniu polityką FT 04-09, które weszły w życie jesienią 2005 r. (obowiązkowe przesyłanie rejestru zużycia władzom Indii w ramach procedury realizacji pozwoleń), nie zostały jeszcze zastosowane w odniesieniu do wnioskodawcy. Dlatego też na tym etapie niemożliwe było sprawdzenie faktycznego wdrożenia tego przepisu.

d) Wnioski dotyczące programu AA

- (56) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. wkład finansowy władz publicznych Indii, które przyznały świadczenie eksporterowi objętemu dochodzeniem.
- (57) Dodatkowo program „AA – wywóz fizyczny” jest niewątpliwie prawnie uzależniony od dokonania wywozu i tym samym uznany za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (58) Podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie ani nowego, ani starego systemu kontroli, ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia wywożonego produktu (pkt 4 części II załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – pkt 2 części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Normy SION dla produktu objętego postępowaniem nie były dostatecznie sprecyzowane. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny faktycznego zużycia, gdyż projekt tych standardowych norm nie daje władzom publicznym Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej na wywóz. Władze publiczne Indii nie przeprowadziły również dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanej ilości takich komponentów, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego).

- (59) Wymieniony podprogram wymaga zatem stosowania środków wyrównawczych.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (60) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całkowitych przywozowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy odnotować, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego nadmierne umorzenie należności celnych podlega wyrównaniu wyłącznie pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, jeżeli nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów ceł zwrotnych, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w części II załącznika II oraz w części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (61) Kwota subsydium dla wnioskodawcy, który korzystał z programu AA, została obliczona na podstawie utraconych ceł przywozowych (cło podstawowe i szczególnie cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do obrotów z dokonanego wywozu produktu objętego postępowaniem w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (62) Stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,2 %.

5. Program „Capital Subsidies” (CS)

a) *Podstawa prawna*

- (63) W toku poprzedniego dochodzenia dotyczącego folii PET, łącznie z dochodzeniem, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego,

zbadano szereg programów realizowanych przez stany indyjskie, w ramach których przyznano zachęty przedsiębiorstwom lokalnym. Programy te wchodziły w zakres pakietowego programu zachęt, ponieważ mogły dotyczyć różnych rodzajów zachęt. Poprzednie dochodzenie wykazało, że uprawnienia przedsiębiorstwa do korzyści w ramach programu mogą być stwierdzone w tzw. świadectwie kwalifikowalności. Tak jak w przypadku niniejszego dochodzenia, mogą być jednak także udzielane subsydia *ad hoc*, takie jak subsydia kapitałowe.

b) *Kwalifikowalność*

- (64) Ogólnym warunkiem kwalifikowalności w ramach programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach stanu poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (65) Zgodnie z odpowiedzią na kwestionariusz, w 2009 r. wnioskodawca otrzymał znaczną kwotę od władz publicznych stanu Uttar Pradesh jako subsydium kapitałowe na utworzenie nowych zakładów produkcyjnych. Wyjaśniono, że otrzymane subsydium kapitałowe jest związane z utworzeniem zakładów produkcyjnych, tj. ma na celu pokrycie kosztów inwestycji poczynionych przez wnioskodawcę. Według wnioskodawcy było to zwykle subsydium w postaci dotacji mającej na celu zwiększenie kapitału własnego.
- (66) Dochodzenie wykazało również, że wnioskodawca jest uprawniony do zwrotu podatku VAT i centralnego podatku od sprzedaży (CST) przez wydział podatków handlowych stanu Uttar Pradesh z powodu wcześniejszych inwestycji. W świadectwie kwalifikowalności określono maksymalną kwotę, o jaką może wystąpić przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwo korzystało z programu przez cztery lata. Co miesiąc zwracano się o zwrot zapłaconego podatku VAT i CST nałożonego odpowiednio na sprzedaż międzystanową i stanową, także w ODP.

d) *Wnioski*

- (67) Subsydium kapitałowe stanowi bezpośrednie przekazanie środków finansowych, tj. dotację dla wnioskodawcy. Jest to subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Stanowi wkład finansowy władz publicznych stanu Uttar Pradesh, które przyznają bezpośrednią korzyść wnioskodawcy.
- (68) Zwrot podatków VAT i CST stanowi subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zwrot stanowi wkład finansowy władz publicznych stanu Uttar Pradesh, ponieważ ulga ta zmniejsza ich wpływy z podatków, które w przeciwnym wypadku byłyby należne. Ponadto zwrot podatku przynosi korzyść wnioskodawcy, gdyż zaoszczędzone należności podatkowe poprawiają jego płynność finansową.

(69) Subsydia nie są prawnie uzależnione od dokonania wywozu. Ze względu na brak współpracy ze strony władz publicznych stanu Uttar Pradesh, Komisja nie mogła sformułować ostatecznych wniosków w zakresie szczególnego charakteru i stosowania programu w praktyce oraz swobody władz w odniesieniu do sposobu jego stosowania. Ponieważ nie było możliwe ustalenie, czy władze publiczne stanu Uttar Pradesh stosowały obiektywne kryteria lub warunki przyznawania subsydiów, nie jest też możliwe określenie z całą pewnością, czy spełnione są wymogi zawarte w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. b). Dlatego nawet jeżeli wykazano, że program nie jest szczególny w świetle prawa, nadal nie jest jasne, czy faktycznie nie ma szczególnego charakteru. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) oraz art. 4 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(70) W odniesieniu do subsydium kapitałowego otrzymanego na utworzenie nowych zakładów produkcyjnych kwotę subsydium obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie subsydium kapitałowego rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji/użytkowania dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem, ponieważ subsydium może być związane z nabyciem środków trwałych. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym była właściwa dla tego celu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium

została następnie przydzielona do całkowitych obrotów z wywozu i sprzedaży krajowej w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.

(71) W odniesieniu do zwrotu podatku VAT i centralnego podatku od sprzedaży, kwotę subsydium obliczono na podstawie kwoty zwrotów w ODP. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została następnie przydzielona do całkowitych obrotów z wywozu i sprzedaży krajowej w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.

(72) W związku z powyższym stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tych subsydiów kapitałowych wynosi 0,5 %.

6. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

(73) Wnioskodawca jest obecnie objęty cłem wyrównawczym wynoszącym 19,1 %

(74) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że kwota subsydiów dla wnioskodawcy podlegających środkom wyrównawczym, wyrażona *ad valorem*, wyniosła 11,0 %, jak podano poniżej:

PROGRAM→	DEPB (*)	EPCG (*)	AA (*)	CS	Razem
PRZEDSIĘBIOSTWO ↓	%	%	%	%	%
Vacmet India Limited	7,9	2,4	0,2	0,5	11,0

(*) Subsydia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

(75) Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się, że poziom subsydiowania w odniesieniu do objętego postępowaniem producenta eksportującego obniżył się.

7. Środki wyrównawcze

(76) Zbadano również, czy zmiana okoliczności w odniesieniu do badanych programów może zostać uznana za mającą trwały charakter.

(77) Dochodzenie potwierdziło, że kwota subsydium dla wnioskodawcy spadła znacznie poniżej poziomu stosowanej wobec niego obecnie stawki cła. Spadek ogólnego poziomu subsydiów wynika głównie ze znacznego obniżenia wysokości świadczeń dostępnych w ramach programu DEPB. W oparciu o powyższe, istnieją oznaki,

że wnioskodawca w przyszłości nadal będzie otrzymywał subsydia, których wysokość będzie niższa od tych, którymi jest objęty obecnie.

(78) Jako że wykazano, że wnioskodawca otrzymuje subsydia znacznie niższe niż wcześniej i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywał subsydia o wysokości niższej od ustalonej w toku pierwotnego dochodzenia, poziom tych środków należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlał nowe ustalenia.

(79) W związku z tym zmieniona stawka cła wyrównawczego powinna zostać ustalona na poziomie nowej stopy subsydiowania ustalonej w toku niniejszego częściowego przeglądu okresowego, jako że marginesy szkody obliczone w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydijnego nadal je przewyższają.

(80) Zgodnie z art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 597/2009 żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiowania wywozu. Ponieważ jednak cło antydumpingowe ustalone dla wnioskodawcy na skutek równoległego antydumpingowego przeglądu okresowego wynosi 0 % w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, sytuacja ta nie występuje w niniejszym przypadku.

(81) W odniesieniu do stawki cła mającej obecnie zastosowanie względem przywozu produktu objętego postępowaniem od niewymienionych indywidualnie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 producentów eksportujących, tj. stawki cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach, należy stwierdzić, że rzeczywiste zasady badanych programów i ich uznanie za wymagające stosowania środków wyrównawczych nie zmieniły się w porównaniu do poprzedniego dochodzenia. Z tego względu nie ma powodów do przeliczenia wartości subsydiów i stawek celnych obowiązujących względem tych przedsiębiorstw. W związku z tym stawki celne obowiązujące wszystkie inne przedsiębiorstwa oprócz wnioskodawcy zostają niezmienione.

(82) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano wnioskować o zmianę stawki cła

mającej zastosowanie do wnioskodawcy; miały także możliwość przedstawienia swoich uwag.

(83) Uwagi pisemne i ustne przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ostateczne ustalenia zostały odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 367/2006 wprowadza się zmiany poprzez dodanie poniższych informacji:

„Vacmet India Limited, Anant Plaza, IInd Floor, 4/117-2 A, Civil Lines, Church Road, Agra-282002, Uttar Pradesh, Indie	11,0	A992”
--	------	-------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2011 r.

W imieniu Rady
FELLEGI T.
Przewodniczący